

Lesninger 26. søndag i det alminnelige kirkeår (år C)

1. lesning Amos 6,1a.4–7

Nå blir det slutt på skrålet fra dem som ligger og drar seg

Så sier Herren, den Allmektige:

«Ve dem som sitter trygge på Sion og sorgløse på Samarias fjell. De ligger på elfenbensbenker og strekker seg på divaner, de spiser lam fra fåreflokken og gjøkalver fra buskapen. De skråler til harpetoner og finner opp instrumenter likesom David gjorde. De drikker vin av offerskåler og salver seg med den beste olje, men sørger ikke over Josefs skade. Derfor skal de nå føres bort, fremst blant fangene; da blir det slutt på skrålet fra dem som ligger og drar seg!»

Responsoriesalme Sal 146 (145),7. 8–9a. 9bc–10.

Omkved: Lov Herren, min sjel!

Herrens troskap varer til evig tid.
Han gir de undertrykte rett
og mat til dem som hungrer.
Herren løser de fangne.

Herren åpner de blindes øyne,
han reiser den som er bøyet.
Herren verner den som er fremmed,
for enker og faderløse er han en støtte.

Herren elsker de rettferdiges vei,
de ugudelige fører han på blindvei.
Herren er konge for evig,
han er Sions Gud fra slekt til slekt.

2. lesning 1 Tim 6,11–16 *Bevar disse bud inntil Herren trer frem*

Du, Guds mann, streb etter rettskaffenhet og fromhet, tro og kjærlighet, tålmod og mildhet. Kjemp troens gode strid, og grip det evige liv som du er kalt til og som du bekjente deg til, den gang du i mange vitners nærvær avla den store bekjennelse.

For Guds åsyn – han som gir alle ting liv – og i Jesu Kristi nærvær, han som selv avla sitt store vitnesbyrd for Pontius Pilatus, pålegger jeg deg å bevare disse bud, uten plett og lyte, inntil vår Herre Jesus Kristus trer frem i lyset. Det skal skje når tiden er inne, på et bud fra den Salige, den eneste Hersker, kongenes Konge og herskernes Herre, han som alene eier udødelighet; som bor i et utilgjengelig lys, som intet menneske har sett eller kan se, ham være ære og makt i all evighet!
Amen.

Halleluja 2 Kor 8,9

Halleluja.

Jesus Kristus, han som var rik, ble fattig for deres skyld, og gjennom sin fattigdom gjorde han dere rike.

Halleluja.

Evangelium Luk 16,19–31 *Du hadde det godt, og Lasarus led vondt; nå blir han trøstet, mens du lider.*

På den tid sa Jesus til fariseerne:

«Det var en gang en rik mann som gikk kledd i purpur og fineste lin, og hver eneste dag holdt overdådige fester. Men utenfor porten hans lå det en fattig mann, som het Lasarus, full av verkende sår. Han ønsket ikke bedre enn å stille sin sult med de smulene som falt fra den rikes bord. Og hundene kom og slikket sårene hans. Så hendte det at den fattige døde, og englene hentet ham og la ham i Abrahams fang. Den rike døde også og ble begravet.

Og da han slo øynene opp i dødsriket, var han i pine; og langt borte så han Abraham og Lasarus som lå opp til hans bryst. Da ropte han til Abraham: ‘Far, ha miskunn med meg og send Lasarus hit, så han kan dyppe en finger i vann og væte tungen min. For her i ilden lider jeg store kvaler.’

Da svarte Abraham: ‘Min sønn, husk at du hadde det godt mens du levet, og Lasarus led vondt; så nå blir han trøstet her, mens du lider. Og dessuten er det satt et dypt svelg mellom oss og dere, slik at ingen kan komme herfra over til dere, eller fra dere over til oss, selv om de ønsket det.’

Da sa den rike: ‘Men da ber jeg deg, far, at du sender ham hjem til oss, for jeg har fem brødre. La ham fortelle dem hva han vet, så at iallfall de kan unnslippe dette pinselsstedet.’

Men Abraham sa: ‘De har Moses og profetene; de får høre på dem!’ Han svarte: ‘Nei, far Abraham, men kommer det noen til dem fra de døde, da vil de omvende seg!’

Men Abraham sa: ‘Hører de ikke på Moses og profetene, så lar de seg heller ikke overbevise om noen oppstår fra de døde.’»

til evighet. Amen